

'Ik ben'- teksten in het Evangelie naar Johannes (1)

Ds. A.T. Vergunst – Johannes 6: 35

Psalm: 92: 1 en 2
Psalm: 105: 3
Lezen: Johannes 6: 25-59
Psalm: 42: 5
Psalm: 26: 1, 2, 11 en 12
Psalm: 2: 4, 6 en 7

Geliefde gemeente,

Op een dag kwamen er een paar buitenlanders naar Filippus toe. Ze waren uit Griekenland gekomen om in Jeruzalem te aanbidden. Het is duidelijk dat ze maar één wens hebben: *Heere, wij wilden Jezus wel zien (Joh.12:21).*

Hoort u daarin uw eigen gedachten? Is dat ook het verlangen van uw hart? Het is de moeite waard om te luisteren naar wat Matthew Henry over de woorden van deze Griekse mannen zegt: 'Het grote verlangen van onze ziel zou moeten zijn om Jezus te zien. Zo, dat onze kennis van Hem toeneemt. Dat onze afhankelijkheid van Hem wordt bevorderd. Dat onze gelijkvormigheid aan Hem zich voortzet. Dat we Hem zien als de onze en gemeenschap met Hem blijven oefenen. Dat we woorden van genade van Hem ontvangen. We schieten ons doel voorbij als we komen, maar Jezus niet zien!'

Maar waar zouden we vandaag naartoe moeten gaan om Jezus te zien? Aan wie zouden we de vraag moeten stellen die de Grieken aan Filippus stelden? Wat denkt u ervan om het aan Jezus Zelf te vragen, rechtstreeks, de hele dag en de hele week door? Als u werkt, als u rijdt, als u wakker ligt, als u zich klaarmaakt om naar de kerk te gaan. Pleit, als u dit gebouw binnenkomt: 'Heere Jezus, toon mij Uw heerlijkheid! Wilt u me wegtrekken van alle ijdelheid en van alles wat afleidt, door me Uw heerlijkheid te laten zien.'

Eén van de plaatsen waar we Jezus' heerlijkheid het beste kunnen zien, is in het Evangelie naar Johannes. Johannes had het diepste inzicht in de heerlijkheid van de Zoon des mensen, Jezus Christus. U voelt dat als u naar hem luistert in 1 Johannes 1: 1: *Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens. Of in Johannes 1: 14: En wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader.*

Johannes' voornaamste doel in het schrijven van dit evangelie is ons te wijzen op Jezus' heerlijkheid. Jezus' grootste heerlijkheid is dat Hij God Zelf is. Hij is Jehovah, Die tot Mozes

sprak bij de brandende braambos. Wat een geweldige uitspraak is dat: De Zoon des mensen is de 'Ik ben die Ik ben,' de Jehovah God.

Deze naam was voor de Joden zo heilig dat ze hem niet eens hardop uitspraken. Toch aarzelde Jezus niet die Naam te gebruiken. Hij ging zelfs nog verder: Hij gebruikte die Naam voor *Zichzelf*. Kunt u zich voorstellen hoe geschokt de Joden waren toen ze Jezus dit hoorden zeggen? Ze noemden het godslastering. Ze waren in staat Hem erom te stenigen.

Stel je voor dat een dominee zou gaan preken: 'Ik ben God, of, ik ben Jehovah, de Verbondsgod!' Zou u niet allemaal uitroepen dat het verkondigen van zo'n bewering moet stoppen? Wij zouden zo'n godslasteraar in de ban doen. Maar Jezus verkondigde deze waarheid over Zichzelf niet zonder grond. Ieder wonder dat Hij deed, bevestigde Zijn bewering dat Hij God Zelf was.

Een nauwkeurige telling in het Evangelie naar Johannes laat zien dat Jezus veertien keer 'Ik ben' heeft gezegd. Soms staat 'Ik ben' op zichzelf. Eén voorbeeld daarvan kunnen we in Johannes 6 vinden. Toen Hij in het donker en door de loeiende storm, over het water naar Zijn discipelen toeliep, zei Hij: *Ik ben het; zijt niet bevreesd*. In het Grieks staat letterlijk: 'Het is Ik ben, wees niet bevreesd'.

Een ander voorbeeld waar Hij zei 'Ik ben' is in de nacht toen Hij verraden werd. Met een eenvoudig, zoals in het Grieks, '*Ik ben*' verklaarde Hij dat Hij de almachtige God was. Onmiddellijk vielen de ervaren soldaten achterover alsof ze omvergeduwd werden door een onzichtbare hand. De heerlijkheid van God was op dat moment voelbaar in plaats van zichtbaar. Het was een plotselinge, krachtige openbaring van de goddelijke heerlijkheid van Jezus van Nazareth. Zeven keer verbond de Heere Jezus 'Ik ben' met woorden of zinnen die ons meer over Hem vertellen. Deze 'Ik ben'- uitspraken zijn preken die Jezus over Zichzelf hield. Het zijn Zijn eigen woorden die ons uitnodigen ons vertrouwen voor tijd en eeuwigheid op Hem te stellen. Laten we, met de hulp van de Heere, nu kijken naar Johannes 6: 35 waar we Jezus horen verklaren dat Hij Jehovah is.

En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.

Door het hele hoofdstuk zien we dat Hij deze waarheid herhaaldelijk benadrukt.

In vers 48: *Ik ben het Brood des levens*. In vers 51: *Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld.*

Laten we nadenken over het Brood des levens aan de hand van drie vragen:

1. Waarom noemde Hij Zich het Brood des levens?
2. Wat is er zo bijzonder aan dit Brood des levens?
3. Wat moeten wij met dit Brood des levens doen?

1. Waarom noemde Hij Zich het Brood des levens?

De eerste reden was dat Hij de mensen tot wie Hij preekte, wilde corrigeren. Ze hadden Hem de hele nacht gezocht en uiteindelijk, tot hun verbazing, gevonden in Kapernaüm. De dag daarvoor had Jezus een groot wonder gedaan door hen allen te eten te geven.

Met slechts vijf gerstebroden en twee kleine visjes had de Heere Jezus misschien wel 10.000 mensen gevoed. Ze waren zo opgewonden over dat wonder dat ze Hem wel koning wilden maken!

Nu ze weer voor Hem samendrommen, moet Jezus hen terechtwijzen. ‘Mijn vrienden, jullie zoeken Mij voor je maag, maar niet voor je hart! Jullie zoeken alleen maar het voordeel van het voedsel voor je lichaam en dat is maar van korte duur is. Ik ben veel meer dan dat. *Ik ben het Brood des levens*. Ik ben het Brood dat verlossing geeft van de zonde en de eeuwige dood. Het brood dat je gisteren gegeten hebt en alle andere aardse dingen waarnaar je hongert, zullen vergaan, maar het Brood dat Ik, als de Zoon des mensen aan je geef, blijft. Het is voor altijd. Het bestaat niet maar een paar uur of een dag, maar eeuwig. Stop daarom met Mij alleen maar zo hard te zoeken om je maag te vullen of in je aardse behoeften te voorzien, terwijl je je ziel verwaarloost.’

Laten we daar eens even over nadenken. Waar bent u op gericht als u Jezus zoekt of naar de kerk komt? Het is mogelijk Jezus alleen maar te zoeken om de voordelen die aards zijn en waar je zelf beter van wordt. Denkt u nog steeds aan aardse voordelen zoals eten, drinken, gezondheid, succes, veiligheid en zekerheid? Zoekt u vooral het aardse als u 's ochtends opstaat en uw knieën buigt voor de Heere? Zijn het voedsel in uw mond, de dingen in uw hand, het plezier voor uw ogen, het succes op de zaak of op school nog steeds belangrijker dan Christus in het hart?

Natuurlijk moeten we allemaal werken om te kunnen eten en rond te kunnen komen en mogen we de Heere zoeken voor deze dagelijkse dingen. Dat is niet verkeerd. Maar het is verkeerd als we niet eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoeken!

Het is verkeerd als we onszelf uitputten in onze dagelijkse bezigheden, terwijl we onze ziel zo gemakkelijk verwaarlozen! *Werkt* u om een aandeel in het eeuwige leven? Ziet uw geestelijk zoeken er zo uit: werken? Is dat wat uw kinderen u zien doen: werken aan de voeten van Jezus, met Zijn woord in uw hand?

De tweede reden waarom Jezus Zich Brood noemde, heeft te maken met het gesprek in de verzen 28 tot en met 34. In reactie op Jezus' terechtwijzing vroegen de mensen zich af wat ze moesten doen, zodat ze de werken Gods mochten werken. Nadat ze net over het eeuwige leven gehoord hebben, willen ze weten wat ze moeten doen om dit eeuwige leven te ontvangen.

Dat is voor ons allen een heel logische vraag. We weten dat we moeten studeren en hard moeten werken als we succes willen hebben. Als je promotie wilt maken, moet je je bewijzen om dat te verdienen. Dus is het heel natuurlijk om te denken zoals deze mensen: *Wat zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?* Daarnaast werd deze mensen onterecht door hun geestelijke leiders voorgehouden dat de zaligheid ligt in “goed zijn” en “goed doen”.

Jezus' antwoord staat in vers 29: *Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Dien Hij gezonden heeft*. Met andere woorden: de zaligheid is niet úw werk. De zaligheid is het werk van God! De manier waarop God zondaren redt, is door het geloof in Mij. Daarom, het werk dat God van u eist, is dat u gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft. De enige weg naar het eeuwige leven is door te geloven in Mij!

Het is duidelijk dat ze Jezus goed begrepen. Want in vers 30 dagen ze Hem onmiddellijk uit: *Wat teken doet gij dan, opdat wij het mogen zien, en U geloven? Wat werkt Gij? Onze vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn; gelijk geschreven is: Hij gaf hun het brood uit den hemel te eten.* Weet u wat ze hiermee wilden zeggen? Ze bedoelden dat Mozes toch nog groter was dan Jezus, want hij voedde Israël met brood uit de *hemel!* Dat heeft de Heere Jezus de dag daarvoor niet gedaan. Zijn brood kwam uit een mand.

Bovendien voedde Mozes de menigte veertig jaar lang en Jezus had het maar één keer gedaan. Hoe klein was die menigte van Jezus vergeleken met de menigte in de woestijn. Dat is een verdrietig en beledigend antwoord aan de Heere Jezus! Want Mozes heeft het volk nooit één kruimel uit de hemel gegeven.

Jezus corrigeerde hen vriendelijk maar beslist: *Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den hemel.* Op dat moment zouden we verwacht hebben dat Jezus zo iets zei als: 'Het was Jehovah Die het manna uit de hemel liet regenen.' In plaats daarvan, leidde Jezus hun aandacht onmiddellijk af van het verleden naar hun eigen tijd. Luister maar naar vers 32 en 33: *Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel.* Dat ware brood ben Ik geeft Hij u!

Kregen ze allemaal dat Brood des levens? Bedoelde Jezus echt dat allen die rondom Hem stonden, het Brood des levens kregen uit de hand van de Vader, net zoals alle Israëlieten het manna kregen in de woestijn? Ja, dat bedoelde Hij. Het Brood des levens werd hun allen oprecht aangeboden! Twijfel er nooit aan, dat de boodschap van het Evangelie ook voor u is. Voor u persoonlijk. Denk niet dat, omdat u een ongelovige bent of een trotse of diepgezonden zondaar dat het Brood niet voor u is. Hier is het bewijs! Jezus wist precies wie er voor Hem stonden en toch bood God hen Het Brood des hemels aan.

We weten dat de meeste mensen zich van het Brood, van Jezus afkeerden en verloren bleven. Maar dat kwam niet omdat het Brood hun niet gegeven was. Het kwam omdat zij het Brood waarover Jezus sprak, niet wilden. Dat brengt ons bij onze tweede vraag.

2. Wat is er zo bijzonder aan dit Brood?

Wat er zo bijzonder is aan dit Brood wordt belicht in de manier waarop Jezus Zich beschrijft als het Brood. Allereerst zegt Hij in vers 32 dat Hij het ware Brood is. Wat bedoelt hij met het ware Brood? Dat het écht brood is. Het is niet slechts tijdelijk of aards, maar eeuwig. Jezus benadrukt dit punt in de verzen 48 en 49 waar Hij zegt: *Ik ben het Brood des levens. Uw vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven!* In vers 58 herhaalt Hij dat: *Dit is het Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uw vaders het Manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven.*

Wat een noodzakelijke terechtwijzing kregen deze Joden met dit vriendelijke antwoord. Mozes en zijn brood redden niemand van de dood. Dat manna was het brood des levens niet! Wij hebben die terechtwijzing ook nodig. Er is niets op deze aarde, niets tastbaars, zelfs niets godsdienstigs, het maakt niet uit hoe bijzonder, wat ons het leven kan geven! Ook de bijzondere ervaringen van ons voorgelacht kunnen ons het leven niet geven! Het enige dat echt leven geeft, is dat we zelf het ware brood van God, dat is Jezus Zelf, geestelijk eten.

Dat is het tweede dat zo bijzonder is aan dit Brood. Geen enkel aards brood *geeft* leven. Aards brood versterkt en voedt de levenden. Aards brood doet een dode geen goed.

Maar Jezus zegt dat het Brood van God leven geeft aan degenen die geestelijk dood zijn. Geestelijk dood zijn betekent gescheiden zijn van God. Iedereen in deze wereld die van dit Brood eet, zal de kracht van dit Brood ervaren. Hij of zij zal leven, eeuwig leven. Met eeuwig leven bedoelt Jezus de zaligheid, dat betekent 'geheeld worden'. Zaligheid betekent dat onze relatie met God voor eeuwig hersteld wordt. Het betekent dat al onze zonden vergeven worden. Het betekent dat we vrede zullen hebben met God. Het betekent dat op dit aardse leven de heerlijkheid zal volgen.

We kunnen het eeuwige leven niet meer verkrijgen door ons doen en laten. Sinds onze val is het eeuwige leven uitsluitend en alleen een genadegave van God. Hij geeft ons dit leven in Zijn Zoon Jezus Christus, het Brood des levens.

Behalve dat dit het ware brood en het brood des levens is, is er nog een derde reden waarom dit Brood zo bijzonder is. Het is het Brood van God Dat uit de hemel komt. Dat wordt zes keer herhaald in de preek van Jezus.

Wat een wereld van schoonheid ligt er opgesloten in die openbaring! Wat een openbaring van het Vaderhart! Deze Vader van hemel en aarde is het Die wij als mensheid verworpen en beledigd hebben. Het is de Vader Die we verraden hebben toen we Zijn tegenstander, satan, omhelsden.

Toch is Hij het Die dit Brood voor zondaren bereidde, als geschenk om ons daardoor het leven te geven! Het was Zijn wens dit te doen, zonder dat er in ons enige reden toe was.

O, vrienden, verwonder u! Neem eens even de tijd om na te denken over deze openbaring van Jezus, het Brood uit de hemel. God had de wereld zó lief dat Hij dit Brood des levens gaf. Niet omdat u en ik er een kruimel van verdienen, maar alleen omdat het Hem behaagde de rijkdom van Zijn genadige liefde te betonen. Hij was bereid ons dit Brood uit de hemel tegen de hoogste prijs te geven, want Hij – spaarde – Zijn – Zoon – niet!

Dit nieuws is het waard dat we het blijven herhalen. Wij zijn een verloren geslacht en dat zou zo blijven. Wij zouden van honger omkomen in deze wereld! Wij hebben van het paradijs een begraafplaats gemaakt door onze zonden.

Wij hebben de relatie vol liefde, hoop, vreugde, tevredenheid en vrede verbroken, toen we tegen onze Schepper in opstand kwamen. We zijn, terecht, verbannen uit Gods aanwezigheid, zonder enige mogelijkheid tot terugkeer. De hele mensheid hongert en dorst sindsdien naar het diepe en echte geluk dat we eens bezaten. Nu moeten we werken in het zweet van ons aanschijn. We baren met smart kinderen en de verwachtingen waarmee we hen opvoeden, worden vaak niet vervuld. We ervaren de 'vloek' in allerlei verzoeken, verliezen en pijnen. We hongeren en dorsten naar echte vreugde, naar echte invulling, naar blijvende vertroosting en die ontgaan ons! Met alles wat zij biedt, kan de wereld onze diepe, geestelijke nood niet vervullen. Het beste van deze aarde kan de schuld die aan ons hart knaagt, niet wegnemen. Het langste en gezondste leven is niet in staat de gapende leegte in het diepst van ons bestaan te vullen, omdat het niet zonder God kan.

Als we een nieuwe mijlpaal bereikt hebben, een nieuw succes behaald, dorsten we weer.

Als we één project hebben afgerond, hongeren we naar het volgende. Als we onze geliefde omhelzen in het huwelijk, ontdekken we dat zelfs het huwelijk de leegte van de ziel niet kan vullen.

Ernstig en godsdienstig worden om een verloren en doorgebracht leven goed te maken, leidt ook al tot niets. Overal lopen we tegen deze waarheid aan: *De bezoldiging der zonde is de dood* (Rom.6:11). Alles herhaalt hetzelfde refrein: *Want wij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods* (Rom.3:23). Alles wat wij naar ons beste kunnen doen, krijgt van God hetzelfde etiket: *Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kled* (Jes.64:6).

In deze geestelijke woestijn, vol van teleurstellingen en noden, komt de Vader naar ons toe met het Brood uit de hemel. Hoort u het? *Maar mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel*. Twijfel niet aan wat er met dit 'u' bedoeld wordt: ieder van u persoonlijk die dit vandaag hoort! Denk nu niet: 'Als ik nu maar meer op het geestelijke gericht was, hongeriger naar dit Brood was, dan zou ik misschien geloven dat dit 'u' ook op mij slaat.' Zeg niet: 'Dit Brood wordt alleen gegeven aan de uitverkorenen en omdat ik niet weet of ik er daar één van ben, durf ik niet te geloven dat het voor mij is.'

Mijn vriend, lees eens wat er in vers 66 staat: *Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem*. Zij waren kennelijk niet geestelijk gezind. Zij werkten alleen voor het aardse brood. Zij zochten alleen de aardse voordelen. Toch werd het ware Brood uit de hemel ook aan hen gegeven. Maar zij hechtten er geen waarde aan. Ze verachtten het.

Twijfel niet langer, Jezus spreekt ook tot u: *Maar mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel*. Zie niet op uzelf, alsof de reden waarom het u gegeven zou worden in u ligt. Genade is nooit gebaseerd op wie of wat we zijn. Het rust alleen op het welbehagen van een soevereine God, Die ervoor kiest ons het ware Brood te geven.

Laten we onze laatste vraag overdenken nadat we samen gezongen hebben uit Psalm 26: 1, 2, 11, 12.

Psalm 26: 1, 2, 11 en 12

O HEER, doe Gij mij recht;
Ik wandel als Uw knecht,
En vind mijn lust in Uw gebod.
Ik blijf op U betrouwen;
Op U, mijn rotssteen, bouwen:
Ik zal niet wank'len, grote God.

Beproef vrij, van omhoog,
Mijn hart, dat voor Uw oog;
Alwetende, steeds openlag.
Doorzoek mij, toets mijn gangen.
Doorgrond al mijn verlangen,
En stel mijn oogmerk in den dag.

Maar ik, ik ben oprecht;
Verlos dan Uwen knecht
Van 't ongeval, dat hem genaakt,
Wil mij in gunst gedenken,
Mij Uw genade schenken;
Zo wordt door U mijn heil volmaakt.

Nu stap ik rustig aan;
'k Betreed een effen baan;
Mijn God verhoort nu mijn gebed.
'k Zal Hem, met blijde klanken,
In Zijn vergaad'ring danken.
Wanneer Zijn gunst mij heeft gered.

3. Wat moeten wij met dat Brood des levens doen?

Tot nu toe hebben we nagedacht over de vraag waarom Hij Brood genoemd wordt en wat er zo bijzonder is aan dat Brood. Laten we nu de derde vraag overdenken. Wat moeten wij met dit Brood doen?

We lezen in vers 34 hoe de mensen reageren op de preek van Jezus: *Zij zeiden dan tot Hem: Heere geef ons altijd dit Brood.* Later blijkt dat de menigte nog steeds met een rammelende maag sprak. Het was geen honger naar herstel met God Die hen om dit Brood deed vragen.

Hoe is dat met u, die luistert? Hongert u naar een echte relatie met uw Maker? Is het hijgen van Davids hart naar gemeenschap met de levende God ook uw verlangen? Is het voor u onverdraaglijk geworden te leven met de realiteit dat u zonder God bent? Wordt al het moois verduisterd door het besef van uw schuld en schande voor God?

David schreef in Psalm 63: *O God! Gij zijt mijn God! Ik zoek U in den dageraad; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U, in een land, dor en mat, zonder water. Voorwaar, ik heb U in het heiligdom aanschouwd, ziende Uw sterkheid en Uw eer; ... Want Uw goedertierenheid is beter dan het leven; (Ps.63:1-4).* Verwoordt dat ook het verlangen en de nood van uw ziel? Ergens anders klaagt David: *Ik ben krom geworden, ik ben uitermate zeer nedergebogen; ik ga den gansen dag in het zwart (Ps.38:7).* Waarom klaagde hij zo? Maakten de mensen hem het leven zuur? Nee, daar ging het niet echt om, want hij voegde eraan toe: *Want mijn darmen zijn vol van een verachtelijke plage, en er is niets geheels in mijn vlees (Ps.38:8).* Het was de geestelijke scheiding van God en het waren zijn inwonende zonden die hem drukten.

Gemeente, moeten we eraan herinnerd worden waarom we ons vanaf onze geboorte in die toestand bevinden? 'Nu,' zegt u, 'dat weet ik, dat kwam door het eten van de verboden vrucht die ons te gronde richtte in het paradijs.'

Klopt, dat is zo. Toch was er nog iets vóór ons eten van de verboden vrucht! We geloofden. We vertrouwden! Maar niet op Gods Woorden. We geloofden de valse belofte van de

duivel! Heeft u ooit zo over onze val gedacht? De echte oorzaak van onze geestelijke scheiding van God was dat we de duivel geloofden! We geloofden de duivel, we aten en Stierven. Die dood zou voor eeuwig ons aller deel geweest zijn als de Heere God en Vader Zijn Zoon niet gezondend had als het Brood des levens.

Denk dan nu eens na over Jezus' verklaring, opdracht, belofte en toelichting in vers 51. Allereerst de verklaring, die we al hebben overdacht: *Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is.* Dan Zijn opdracht: *Zo iemand van dit Brood eet.* Dan Zijn heerlijke belofte: *die zal in der eeuwigheid leven.*

Ten slotte, voegde Hij eraan toe, om het toe te lichten: *En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld.* Hier legt Jezus uit dat het 'brood' Zijn lijden en sterven aan het kruis is, waardoor Hij verzoening van de zonden aangebracht heeft. Het is belangrijk dat we deze Evangelieopdracht en de Evangeliebelofte goed begrijpen. Laat ik het nogmaals afzetten tegen wat er gebeurde toen we satan geloofden. Door de verboden vrucht te eten verbraken we onze relatie met God. We stierven geestelijk. We maakten onszelf zo hopeloos verloren, dat we allemaal verloren en schuldig geboren worden. We betraden het land van hopeloosheid.

Maar God, rijk in barmhartigheid, soeverein in genade, ondoorgrondelijk in wijsheid, bereidde een weg terug! Hij zond Jezus Christus als het Brood des levens en Hij roept ons op 'Hem te eten en te leven.'

Hoe kunnen wij, die dood zijn, dit Brood des levens eten? Die vraag beantwoordde Jezus ook in deze preek. Hij verklaarde dat 'eten' of 'gelooven' het werk van de Vader is. De Vader moet ons macht geven te geloven door het werk van de Heilige Geest. Hij moet onze ogen openen. Hij moet ons hongerig maken naar Jezus. Hij brengt zondaren ertoe om naar Jezus te komen. Door de Heilige Geest, brengt de Vader herten ertoe dat ze het Brood des levens aannemen en eten. *Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezondend heeft, hem trekke.*

Maak hier nu niet de verkeerde toepassing. Jezus zei dit niet om ons te verontschuldigen. Hij zei dit om uit te leggen hoe dode zondaren Hem geestelijk zullen eten of in Hem zullen geloven. Let er eens op hoe de mensen om Jezus heen steeds ontevredener worden, omdat Hij Zichzelf als de 'Ik ben' benoemt. Als de vrucht van Zijn arbeid van mensen afhing, zou niemand een kruimel eten van dit Brood des hemels. Toch eten massa's mensen van dit Brood des hemels. De enige reden is dat de Vader hen trekt. Hij maakt hongerig naar het ware Brood. Allen die aan het eind niet wegliepen, waren degenen die de Vader door Zijn Geest getrokken had. Onthoud dat het redden van een zondaar Gods werk is.

Toch is het Jezus' opdracht dat het Brood des levens gegeten moet worden, willen we er het eeuwige leven door krijgen. 'Hem eten' is één van de eenvoudigste beelden van het vertrouwen op Jezus. Als je iets eet, wordt het een deel van jou. Alleen als we iets eten, als het eten in ons lichaam wordt opgenomen, kunnen we profijt hebben van voedsel. Dat is één van de eenvoudigste voorbeelden van wat het geloof in Jezus Christus doet voor onze ziel.

Het Brood des levens eten is hetzelfde als op Jezus Christus vertrouwen als de Middelaar tussen God en ons. Als ik op Hem vertrouw, op Zijn verdiensten, op Zijn betaling aan het kruis, op Zijn volmaakte gehoorzaamheid tijdens Zijn leven, wordt alles wat van Hem is van mij, net zoals het voedsel dat ik eet. Vandaar Jezus' belofte dat u eeuwig zult leven, als u Hem eenmaal gegeten hebt of uw vertrouwen op Hem gesteld hebt.

Gemeente, het zalig worden ligt in het eten van dit Brood des levens. Want het beste eten zal ons geen goed doen, als we er alleen maar naar kijken. Als ik het in mijn hand houd of op het aanrecht leg, zal het me geen goed doen. Ik moet het eten om het goede ervan te ervaren. Zo is het ook met het levende brood, Jezus Christus.

Hij zal ons geen goed doen, tenzij we Hem 'eten'. Dit moet u niet letterlijk opvatten zoals de Joden deden. Jezus verbeeldt slechts het geloof in Hem als de daad van het eten. Wat een machtig beeld is dat. Wat ik eet, wordt een deel van mij. Dan zal ik de levensversterkende kracht ervan ervaren.

Zo ook geestelijk. Als ik door het geloof Gods boodschap in Zijn Zoon mag 'eten'; of als ik door het geloof leer op te zien naar en te leunen op Jezus Christus, de Zaligmaker; of als ik door het geloof kom tot de Middelaar tussen God en mij om verzoening te zoeken op grond van Zijn verdiensten; of als ik door het geloof, angstig en aarzelend, kom om de zoom van Zijn belofte aan te raken, alleen dán zal ik de kracht van Zijn redding ervaren.

Want door het geloof krijgen we deel aan Jezus en al Zijn weldaden. Als ik geestelijk eet of vertrouw op de Persoon en het werk van de Heere Jezus Christus, dan wordt, *naar Gods belofte*, alles van Jezus en Zijn werk van mij.

Zijn verdiensten worden mijn verdiensten voor God.

Zijn gerechtigheid wordt mijn gerechtigheid voor God.

Zijn losgeld voor de zonden wordt mijn losgeld aan God.

Zijn Vader wordt weer mijn Vader.

O, wat een heerlijk Evangelie is dit!

Zoals we door het geloven van de duivel en het eten van de verboden vrucht te gronde werden gericht en stierven, zo zullen we door het geloven van de Heere Jezus en het eten van Hem als het hemelse brood gered worden en eeuwig leven. Let eens op de ontzagwekkende tegenstelling. Het eten van de boom der kennis des goeds en des kwaads was verboden. Maar het eten van het Brood des levens, dat van de hemel gegeven wordt, is toegestaan en wordt ons opgedragen. Het eten van de boom der kennis des goeds en kwaads bracht de dood. Het eten van het hemelse brood brengt leven, Eeuwig leven!

We lezen in 1 Johannes 3: *En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus* (1Joh.3:23). Sommigen zeggen misschien: 'Maar ik durf niet te hopen dat dit hemelse Brood voor mij is. Hoe kan ik zeker weten dat ik genodigd word dit Brood des levens te nemen?' Beschouw dan Jezus' eigen woorden in vers 50 als het antwoord:

Dit is het Brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterve. Hoort u dit antwoord? *Dat de mens daarvan ete.*

Bent u een mens, een persoon? Nee, gevallen engelen krijgen dit Brood niet en worden ook niet uitgenodigd om ervan te eten. Maar u wel! Hoor Hem in vers 51 opnieuw zeggen: *Zo iemand van dit Brood eet.* Heeft u meer zekerheid nodig? Is het woord van de Heere

niet duidelijk genoeg? O, twijfel er niet aan dat de Heere Jezus Zichzelf als het Brood des levens voor u plaatst en Zichzelf aanbiedt om uw Zaligmaker te zijn!

Ik kan het niet vaak genoeg herhalen. Hij zei niet: 'Praat samen over dit brood of denk erover na en analyseer het.' Hij zei niet eens: 'Bid om dit Brood.' Hij roept ons op om dit Brood te eten. Net zoals de Israëlieten in de woestijn het brood dat God hun gaf, moesten verzamelen en eten, zo moeten wij het Brood des levens eten dat de Vader ons uit de hemel geeft.

Stelt u zich deze vriendelijke en aandringende Jezus eens voor, hoe Hij voor de gemeente in Kapernaüm staat. Jezus ziet hun harten die nog steeds hongerig zijn. Hij weet dat ze al hun energie en middelen besteden aan wat hun werkelijke behoefte niet vervult. Waarom vervult het niet? Omdat niets daarvan ons met God verzoent. De breuk of scheiding die door de zonden geslagen is, kan alleen door God overbrugd worden.

Niets wat wij doen of hebben of bereiken, kan ons met onze Maker verzoenen. Dit alles wist Jezus beter dan dat iemand ooit zou begrijpen. Hoor hoe Hij u aanspoort om naar Hem op te zien, om Hem te ontvangen of Hem te eten: *Die tot Mij komt, zal geenszins honger en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten. Zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven.*

Heeft u van dit Brood des levens gegeten? Of liever, eet u dagelijks van dit Brood? Of, om het eenvoudiger te zeggen, vertrouwt u dagelijks op Hem voor uw ziel en lichaam? Steunt u bewust met het gewicht van de nood van uw ziel op deze levende Zaligmaker, de Plaatsvervanger van zondaren? Voelt u in uzelf de honger en dorst naar Hem? Is dit uw wens: O, dat ik in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn eigen rechtvaardigheid, maar alleen die van Hem? U bent gezegend als u deze oefeningen van het geloof in de eeuwig-gezegende Heere Jezus Christus hebt ervaren.

Augustinus, de grote prediker uit Noord-Afrika, zei het zo dringend: *Als u op Hem kunt vertrouwen, hebt u Hem gegeten. En als u dat gedaan heeft, zult u nóóit verlaten worden. Want dat is Zijn belofte: Zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven.*

Geliefde gemeente, het levende Woord heeft gesproken. Na deze preek hadden velen er genoeg van. Voor sommigen was het te moeilijk. Voor nog meer was het te veel. Voor de meesten was het te beledigend. Velen keken Hem vijandig aan. Ze namen aanstoot aan Zijn beweringen over Zichzelf en het Evangelie. Herken je jezelf in hen? Diep van binnen haten we allemaal Gods weg tot de zaligheid, omdat die geen enkele eer voor ons oplevert.

Jonathan Edwards zei dat het niet uitmaakt hoe God tot de mens komt: ongelovigen zullen altijd een reden vinden om Hem af te wijzen. Wat verdrietig! Echt! Hoe slecht en schandelijk is het als we in onze trots Gods weg tot de zaligheid verwerpen. Onderzoek uw bezwaren tegen de waarheid die de Heere ons voorhoudt. Onderzoek uw hoop op de zaligheid. Buiten het kennen van en vertrouwen op de Heere Jezus is er geen zaligheid. Met andere woorden, alleen als u eet van het Brood des levens of alleen als u uw vertrouwen op Hem gesteld hebt, heeft u leven. Wat een ontzettende waarheid!

Als we onze geestelijke zekerheid bouwen op onze manier van leven of onze ervaringen, blijven we verloren! Als we niet helemaal vertrouwen op Jezus als onze Priester en ons Offer, blijven we verloren.

Voor velen was dat zo beledigend. Zij murmureerden vanbinnen. Wat? Denkt Jezus dat God alleen behagen in ons heeft, als we Hem volgen en vertrouwen? Weet Hij niet dat we kinderen van Abraham zijn en trouw Mozes navolgen? Heeft Hij niet door dat wij het verkoren volk van God zijn? Weet Hij niet hoe precies we ons aan de wet houden? Telt dat helemaal niet mee? Wie denkt Hij wel dat Hij is om zulke dingen te beweren?

Toen Jezus klaar was, las Hij hun gedachten. Opnieuw zal Hij gezocht hebben: *O, wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard (Jes.53:1)*. Hun ongelooft heeft Hem ongetwijfeld veel pijn gedaan, omdat ze niet alleen Hem, maar ook Zijn Vader Die Hem gezonden had, beledigden. Toch wist Hij en troostte Hij Zich met de gedachte dat alles wat de Vader Hem gegeven had, tot Hem zal komen, ook onder hen die nu zelfs boos wegliepen. Op de tijd van Zijn Vaders welbehagen, zouden hun ogen geopend worden om in Hem hun enige Hoop te zien.

Stelt u zich eens voor hoe Hij voor u staat, net zoals Hij voor Zijn twaalf discipelen stond die nog bij Hem waren. Hij stelt vandaag aan u dezelfde vraag. Een vraag waarop u antwoord moet geven. Wilt gijlieden ook niet weggaan? Wilt u zich van Mij afkeren in plaats van op Mij te vertrouwen? Wilt u blijven vasthouden aan uw godsdienstige voddens of wilt u van Mij het kleed der zaligheid ontvangen? Wilt u in Mij geloven? Wilt u Mij de nood van uw ziel toevertrouwen? Wilt U alleen op Mij vertrouwen om alles tussen God en u goed te maken? Gelooft u Wie Ik ben? Jehovah, Gods Brood, de Zoon van de levende God? Wilt u Mij door het geloof aannemen en eten?

Het antwoord van Petrus op deze vraag is één van de mooiste belijdenissen: *Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods (Joh. 6:68)*.

Als deze belijdenis met het hart ook de uwe is, dan bent u echt gezegend. Want als er zo'n honger naar de Heere Jezus is of als u er in uw hart van overtuigd bent dat u niets in handen heeft dat van enige waarde is of als uw ziel hijgt zoals Paulus; 'O, dat ik in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn eigen rechtvaardigheid, maar alleen die van Hem,' dan geldt voor u wat geschreven is in de profeten: *En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een iegelijk dan, die het van den Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij.*

AMEN

Slotzang: Psalm 2: 4, 6 en 7

Maar d' Opperheer, die Zijn gedachten stoel
Op starren sticht, en grondvest op de wolken,

Zal lachen met dat vruchteloos gewoel,
En spotten met den waan der dwaze volken,
God zal Zijn wraak ontdekken voor hun ogen.
Straks gloeit de lucht door 't vlamvend bliksemlicht;
't Is God Die spreekt; Hij dondert uit den hoge,
En jaagt den schrik Zijn haatren in 't gezicht

"En Ik, die Vorst, met zoveel macht bedeed,
Zal Gods besluit aan 't wereldrond doen horen.
Hij sprak tot Mij: "'k Heb heden U geteeld;
Gij zijt Mijn Zoon, Gij zijt Mijn eengebo - ren';
Zeg vrij Uw eis; Ik zal Uw macht verhogen,
Opdat Uw naam alom ontzaglijk zij;
Het heidendom ligg' voor Uw stoel gebogen,
En 't eind der aard erkenn' Uw heerschappij."

Welzalig zij, die, naar Zijn reine leer,
In Hem hun heil, hun hoogst geluk beschouwen;
Die Sions Vorst erkennen voor hun HEER;
Welzalig zij, die vast op Hem betrou - wen.